

SVÁTEK UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU

Prorok Malachiáš, veden Božím vnuknutím, nahlédl na Boží úrůdek s lidem Hospodinem milovaným a vidí, jak Bůh posílá svého anděla, který přináší poselství o svobodě, lidem tolik žádané, otevřenosti a naději na záchranu, která je zaslíbená těm, kteří svým srdcem přilnou k Hospodinu, jedinému Bohu. Objevuje se Boží posel, vstupuje do chrámu, temnota pomíjí a září světlo, které svítí do všech koutů Země.

Tak jako prorok i evangelista Lukáš, jako pravý scriba Dei, veden vnuknutím vidí milující matku a otce, jak přinášejí do Chrámu, do míst, kde přebývá Bůh, dítě. O něm již dávní proroci prorokovali, že se stane zachráncem Izraele, kterému se však bude odporovat a bude vlastním národem zavržen, protože jejich srdce není u Boha. O tomto dítěti říká sv. Jan – v něm je život a ten život je světlo lidí, světlo, které ani tma nepohltila. Povstaň proto, rozjasni se, neboť ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva.

Společně s Lukášem sledujme matku a otce, jak přinášejí světlo světa do Chrámu, samotného Krista, na kterého čekaly zástupy věrných. Přinášejí dítě, aby ho představili, jak je psáno v Zákoně Páně. Přichází Simeon a Anna, vedeni Duchem svatým, jako zástupci všech věrných, aby uviděli Slovo, které se stalo tělem, aby se setkali s pravým Božím Synem.

Na tomto místě se můžeme ptát, přinesli rodiče Syna pouze proto, aby vykonali nařízení, aby splnili to, co po nich Zákon požaduje? Odpověď dává samo Písmo. Simeon vzal dítě do náručí a velebil Boha. Kristus nepřišel pouze proto, aby přinesl pravé Boží světlo, ale především proto, aby ti, kteří k němu jako k lékaři přicházejí, byli jako všichni ti malomocní, bídni a ubozí uzdraveni. Simeon vzal Krista do rukou, dotkl se ho, začal velebit Boha a jeho život došel skutečného naplnění.

My lidé se často ženeme a sháníme v životě po mnoha věcech. Můžeme postavit dům, zasadit strom, zplodit děti, ale jen jedno je důležité. Nebát se obejmout Krista, když k nám vychází, vždyť on sám vydal svůj život za životy naše. Nebát se jej přijmout jako pravé světlo a nechat jím prozářít dny našich, někdy až příliš obyčejných životů. Nebát se nechat se dotknout, nechat se uzdravit. Nebát se přijmout Krista zmučeného bičováním, nebát se přijmout jeho kříž. A na konci se nebát spolu se Simeonem říci – nyní už můžeš, Pane, propustit svého služebníka, protože to důležité už bylo vykonáno.

P. Zachariáš

BIBLICKÁ HODINA

Od 7. září jsou biblické hodiny opět pravidelné a pokračujeme pod vedením kaplana P. Zachariáše. Nově se scházíme každé úterý od 18:15 ve farním sále. Probíráme biblické texty, jejich význam i interpretaci, přesahy do morálky a katechismu. Přijďte se i vy nezávazně podívat a uvědomit si souvislosti! I když se návštěvnost již zvýšila, do sálu se vejde až 70 posluchačů ... ! FN

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Ministrantské schůzky (vždy poslední neděle - start 31.10.)

neděle na faře od 8:30 pod vedením P. Jerzyho

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00 - 19:00 - velký sál na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - mateřské centrum

Chrámový sbor IGNIS - zkoušky

pondělí od 18:45 - velký sál na faře

Biblická hodina

úterý od 18:15 - vede P. Zachariáš

Modlitební společenství za obrácení národa

úterý cca od 18:15 - mateřské centrum, lze se i připojit k modlitbě v uvedený čas, příp. denně ve 20:00.

Výuka dětí - náboženství - středy

Pravidelná výuka začala 6.10.

**farář u sv. Václava
a rektor u sv. Gabriela:**

P. Jerzy Gapski

tel.: 724 324 555, 257 317 652
gapski@centrum.cz

farní vikář

P. Zachariáš Tomáš Kristek O.Praem.

tel.: 723 079 896
zachariastk@centrum.cz

Sponzorské dary:

Číslo bankovního účtu smíchovské farnosti je: 110840051/0100.
Jako variabilní symbol uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář.

Farní www stránky:

Adresa: www.farnostsmichov.cz Vše, co chcete na stránky umístit (příspěvky, fotografie, atd.) pošlete na adresu: jakub.suchel@seznam.cz

Farní Zpravodaj:

Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na: prispevky@volny.cz Úzávěrka je vždy 25. v měsíci

Farní knihovna:

Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30), i v jednotlivých společenstvích.

PRO PŘÍPRAVU OBLÍBENÉ NEDĚLNÍ AKCE "FARNÍ KAFE" STÁLE HLEDÁME DOBROVOLNÍKY, KTEŘÍ NAVARÍ KAFE, ČAJ A NAARANŽUJÍ ZAKOUPENÉ SUROVINY, A PO SKONČENÍ UMYJÍ NÁDOBÍ A UKLIDÍ V SÁLE. JINÝMI SLOVY - BUDOU "DRŽET SLUŽBY".

MODLITBA CHVAL

Srdečně zveme na modlitbu chval, díky a proseb ve čtvrtek 16.2. od 19:45 ve farním sále. Modlitba bude doprovázena kytarovými chvalozpěvy. Zatím se scházíme pravidelně každý třetí čtvrtek v měsíci.

Tomkovi, Suchloví, Lisých

Filmové večery budou obnoveny v březnu (každý 2. čtvrtek v měsíci)

CHRÁMOVÝ PĚVECKÝ SBOR IGNIS

působící při kostelích sv. Ignáce a sv. Václava hledá nové členy do všech hlasů, zejména soprány a basy. Kontakt: sbormistryně - Milena Stričević (stricmil@yahoo.com, telefon: 730 778 440). Zkoušky každé pondělí 18:45-21:00 na faře u sv. Václava ve velkém sále. FN

SYNODÁLNÍ PROCES VE FARNOSTI

V naší farnosti se nakonec našlo 8 odvážných a v lednu se začal pravidelně scházet synodní kroužek. Zatím jsme probrali okruh č. 4 SLAVIT a č. 2 NASLOUCHAT. Pokud by se ještě chtěl někdo připojit, může dorazit na faru každý pátek v 19 hod. Do konce února chceme ještě probrat okruhy č. 1 NA SPOLEČNĚ CESTĚ a č. 8 AUTORITA A SPOLUÚČAST. Můžete zaslat i písemné podněty k uvedeným okruhům na: synoda.smichov@centrum.cz. Materiály k synodě za pražskou arcidiecézi průběžně najdete na: <https://pastorace.apha.cz/pastorace/synoda-2021-2023-rozcestnik/> Inspiraci najdete i na: <https://www.synoda.cz/> FN

FN

O CO V SYNODÁLNÍM PROCESU JDE

Synodalita je způsob soužití nás lidí, jakým způsobem společně žijeme a kráčíme v čase coby Boží lid. A tak není v prvním plánu synody o synodalitě shromažďovat všechny názory, co si lidé myslí, ale především je nechat potkat se. Jde o živé setkání lidí, kteří si naslouchají, zvažují své pohledy, modlí se a prosí Ducha Svatého, aby uměli nacházet společnou řeč. Pán Ježíš říká: „Jestliže se shodnou na zemi dva z vás na jakékoli věci a budou o ni prosit, dostanou ji od mého nebeského Otce“ (Mt 18,19). Jak říká papež František, jde o změnu stylu života jednání. Najít nově řeč, která nás spojuje. Říkám s trochou nadsázky: V tomto kole nejde o myšlenkové perly, které pro vnitřní neshodu si jen navzájem pošlapáváme, ale jde o vytvoření podmínek pro to, abychom v dalším kroku mohli své názory skutečně sdílet, a ne se jimi probodávat. P. P. BROŽ

TAKOVÁ JE DOBA

Nedávno jsem slyšela vyslovit moudrou myšlenku, že je doba taková, jakou si ji sami vytvoříme. Záleží však na mnoha okolnostech, přístupu k životu, jeho podmínkách, smýšlení lidí i politické situaci. Žádná doba není jenom světlá nebo temná. Už od pradávna se lidé vyrovnávali s následky přírodních katastrof i epidemií nakažlivých nemocí. Příčinou mnoha zbytečných těžkostí je po celá staletí jednání některých skupin osob. Zapomenou na dar rozumu. Zloba, závist, nenávisť, touha po moci či cizím majetku, působí nesmyslné utrpení nevinným lidem. Vrcholem těchto zlých žádostí jsou války. Velikou posilou k překonávání problémů byla víra v Boha. Ta dodávala naději. Ani dnes bez ní nic nezvládneme.

Vždycky v každé době žijí ti, kteří ukazují světlou stránku života, s láskou zajišťují tělesné i hmotné potřeby pro ostatní lidi, včetně sebe. Sochaři, malíři, hudební skladatelé i spisovatelé vytvářejí svá díla k občerstvení duše, potěšení a radosti.

My už dva roky prožíváme zvláštní období. Sami si je ztěžujeme poslechem negativních zpráv. Obsahem knih, filmů i rozhlasových a divadelních her je barvitě líčené násilí. Uměle vyvolaný stres oslabuje psychickou odolnost lidí. Technika nám sice pomáhá, ale nesmíme dopustit, aby nás odlidštila a zotročila. Záleží na svobodném rozhodnutí každého člověka. Když nás bude většina chtít přinášet do života lidí kolem sebe, ale i vlastního, radost, lásku a naději, bude možné také v naší době dobře žít a překonávat všechny problémy. Ilona Bozděchová

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji všem, kteří se modlili za mého tatínka i všem za projevenou soustrast.

P. Jerzy

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2022 - PŘEDBĚŽNÉ VÝSLEDKY A PROSBA

I letos do průběhu největší celonárodní sbírky, kterou pořádá Charita, zasáhla pandemie nemoci covid-19. Koledníci sice letos mohli vyjít do ulic od 1. do 16. ledna, ale nebylo jich tolik, aby obešli všechny potenciální dárcy. Koleda probíhala i v online prostředí, ale to samozřejmě nenahradí osobní setkání s koledníky a (většinou) i zvýšení zamýšleného daru podle úsilí a nasazení koledníků.

I letos se přispívalo do stacionárních kasiček ve farnostech a online na webu www.trikralovasbirka.cz. V době uzávěrky Zpravodaje bylo zatím vybráno 137 mil. Kč (to je o cca 3 mil. více než před covidem, ale loňské výsledky znamenaly, že řada plánovaných a velmi potřebných projektů se neuskutečnila, nebo jen v omezené míře). Pokud jste se nedostali k fyzické Tříkrálové kasičce, můžete celoročně podpořit Tříkrálovou sbírku i bankovním převodem na tříkrálový sbírkový účet: 66008822/0800 variab. symbol 777. Pro ty, kteří nemohou, neumějí, nebo nechtějí použít elektronické převody stále zůstává možnost odevzdat svůj dar v hotovosti v sakristii, kde služba zajistí odeslání celé darované částky na výše zmíněný účet. Prosíme - pomáhejte i nadále!

FN

TŘÍKRÁLOVÉ KOLEDOVÁNÍ U SV. VÁCLAVA

Děkujeme všem dárcům a koledníkům, kteří se účastnili Tříkrálové sbírky. Kasičky byly opravdu plné. Jsme rádi, že koledníci mohli vyrazit do ulic i koledovat před kostelem. Všem Pán Bůh zaplať.

ML

ZDRAVÁ OPATRNOST

Všichni jsme dostali zadarmo od Boha dar svobody. Záleží na každém z nás, jak s ním budeme zacházet. Někteří lidé jsou, zvláště v této době, doslova spoutáni strachem, vyvolaným poslechem negativních zpráv. Jiní zastávají názor, že si mohou dělat, co chtějí. Svoji touhu po nezvyklých zážitcích naplňují tím, že se sami vydávají do dalekých zemí. Vyhledávají tam nebezpečná místa např. vysoké hory. Často nejsou dostatečně připraveni na tyto výpravy. Neznají zákony států, které se měly stát cílem dobrodružných cest. Jejich návrat domů složitě zajišťují pracovníci našich zastupitelstev nebo ministerstva zahraničí.

Také si mohou z těchto pobytů přivést závažnou nemoc. Náklady na léčení už platí české pojišťovny. Tyto dva přístupy k životu působí mnoho zbytečných problémů samotným zastáncům i ostatním lidem.

Jaký postoj máme zvolit? Nazýváme ho zdravou opatrností. Už od malička nám rodiče, ale také učitelé a vychovatelé ve škole důrazně připomínali, že nesmíme otevírat dveře neznámým lidem a vůbec s nimi nikam neodcházet. Učili jsme se, jak se máme bezpečně pohybovat v budovách i mimo ně. Tato důležitá pravidla stále platí nejenom pro děti, ale i tělesně postižené a staré osoby.

Kromě daru svobody jsme dostali ještě další, rozum, zodpovědnost a rozlišování dobrého od zlého. Když si v životě zvolíme postoj zdravé opatrnosti, budeme jednat moudře, nikoli však ustrašeně. Klid a radost převládá nad starostmi.

Ilna Bozděchová

POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE KE 30. SVĚTOVÉMU DNI NEMOCNÝCH

Přinášíme poselství papeže Františka ke 30. světovému dni nemocných, který každoročně připadá na 11. února, kdy slavíme svátek Panny Marie Lurdské. Motem letošního světového dne je „Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec!“ (Lk 6,36): Postavit se po boku trpících v pouti lásky.

Foto: Svatý otec na návštěvě římské nemocnice „Gemelli“ (Vatican Media)

**„Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec!“ (Lk 6,36)
Postavit se po boku trpících v pouti lásky**

Drazí bratři a sestry,
před třiceti lety vyhlásil svatý Jan Pavel II. Světový den nemocných, aby obrátil pozornost Božího lidu, katolických zdravotnických zařízení i občanské společnosti k nemocným a k těm, kteří o ně pečují.[1]

Jsme Pánu vděční za pokrok, kterého bylo v posledních letech dosaženo v místních církvích celého světa. Značně se pokročilo, ale stále ještě zbývá ujít dlouhou cestu k tomu, aby se všem nemocným, a to i v místech a situacích největší chudoby a marginalizace, dostalo potřebné zdravotní péče, a stejně tak i pastoračního doprovázení, aby mohli prožít období nemoci ve spojení s ukřižovaným a zmrtvýchvstalým Kristem. Kéž 30. Světový den nemocných, jehož vrcholná oslava se kvůli pandemii nebude moci konat v Arequipě v Peru, ale proběhne v bazilice svatého Petra ve Vatikánu, nám napomůže k růstu naší blízkosti a služby nemocným lidem a jejich rodinám.

1. Milosrdní jako Otec

Téma zvolené pro třicátý Světový den „Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec“ (Lk 6,36) nás nutí obrátit svůj pohled především na Boha „bohatého v milosrdenství“ (Ef 2,4), který na své děti vždy pohlíží s otcovskou láskou, i když se od něj vzdalují. Milosrdenství je totiž výsostné jméno Boha, který svou přirozenost nevyjadřuje jako příležitostný pocit, ale jako sílu přítomnou ve všem, co činí. Je to síla a zároveň i něha. Proto můžeme s úžasem a vděčností říci, že Boží milosrdenství má v sobě rozměr otcovství i mateřství (srov. Iz 49,15), protože On se o nás stará silou otce a něhou matky a vždy nám touží dávat nový život v Duchu Svatém.

2. Ježíš – Otcovo milosrdenství

Největším svědkem milosrdné Otcovy lásky k nemocným je jeho jednorozený Syn. Kolikrát nám evangelia vyprávějí o Ježíšových setkáních s lidmi trpícími různými nemocemi! „Chodil po celé Galileji, učil v jejich synagogách, hlásal evangelium o Božím království a uzdravoval mezi lidem každou nemoc a každou chorobu“ (Mt 4,23). Můžeme si položit otázku: Proč je tato Ježíšova zvláštní pozornost věnována nemocným až do té míry, že se stává i hlavním úkolem při misií apoštolů, které Mistr posílá, aby hlásali evangelium a uzdravovali nemocné? (srov. Lk 9,2).

Jeden myslitel dvacátého století nám naznačuje důvod: „Bolest člověka naprosto izoluje a z této naproste izolace se rodí apel na někoho druhého, vyzvání druhého.“[2] Když člověk kvůli nemoci zakouší na vlastním těle křehkost a utrpení, těžkne mu také srdce, roste strach a množí se otázky, táže se s větší naléhavostí po smyslu všeho, co se děje. Jak si v této souvislosti nevzpomenout na mnoho nemocných, kteří v době pandemie strávili poslední úsek svého života v osamění na jednotce intenzivní péče, zajisté v péči velkorysých zdravotníků, ale vzdálení od těch nejvzácnějších citů a od lidí pro ně v jejich pozemském životě nejdůležitějších? Proto je tak podstatné mít po boku svědky Boží lásky, kteří po vzoru Ježíše, Otcova milosrdenství, vylévají na rány nemocných olej útěchy a víno naděje.[3]

3. Dotýkat se Kristova trpícího těla

Ježíšova výzva, abychom byli milosrdní jako Otec, má pro zdravotníky zvláštní význam. Mám na mysli lékaře, zdravotní sestry, laboranty, ty, kteří se podílejí na péči a léčbě nemocných, a také mnoho dobrovolníků, kteří věnují svůj drahocenný čas těm, kdo trpí. Draží zdravotníci, vaše služba po boku nemocných, kterou vykonáváte s láskou a odborností, překračuje hranice vaší profese, aby se stala posláním. Vaše ruce dotýkající se trpícího Kristova těla mohou být znamením milosrdných rukou Otcových. Buďte si vědomi velké důstojnosti své profese, jakož i odpovědnosti, kterou obnáší.

Dobrořečíme Pánovi za pokrok, jaký lékařská věda dosáhla zejména v poslední době; nové technologie umožnily vypracování léčebných postupů, které jsou pro nemocné velmi prospěšné; výzkum stále přispívá svým cenným způsobem k překonávání starých i nových onemocnění; rehabilitační medicína velmi rozvinula své znalosti a dovednosti. To vše však nikdy nesmí zastínit jedinečnost každého pacienta s jeho důstojností a křehkostí.[4] Pacient je vždy důležitější než jeho nemoc, a proto při žádném terapeutickém přístupu nelze opomenout naslouchání pacientovi, jeho historii, úzkostem a obavám. I když není možné vyléčit, vždy je možné poskytovat péči, vždy je možné utěšovat, dát pacientovi pocítit blízkost, jež ukazuje zájem o člověka dříve než o jeho chorobu. Proto si velmi přejí, aby formace zdravotnických pracovníků dokázala vychovávat ke schopnosti naslouchat a navazovat vztahy.

4. Pečovatelská místa jako domy milosrdenství

Světový den nemocných také poskytuje vhodnou příležitost zaměřit pozornost na místa péče. Milosrdenství vůči nemocným vedlo křesťanské společenství v průběhu staletí k otevírání nespočetných „hostinců dobrého Samaritána“, v nichž mohli být přijímáni a ošetřováni nemocní všeho druhu, zejména ti, kteří nedokázali najít řešení svých zdravotních problémů z důvodu chudoby, sociálního vyloučení nebo obtížnosti při léčbě některých nemocí. Těmito situacemi trpí především děti, starší lidé a ti nejzranitelnější. Mnozí misionáři, milosrdní jako Otec, doprovázeli hlásání evangelia výstavbou nemocnic, ambulancí a zdravotních středisek. Jsou to vzácné skutky, díky nimž nabyla křesťanská láska své podoby, a Kristova láska, o níž jeho učedníci svědčí, se stala věrohodnější. Mám na mysli především lidi v nejchudších částech světa, kde je někdy nutné překonávat velké vzdálenosti, aby se našla léčebná centra, která i při omezených prostředcích nabízejí to, co je k dispozici. Ještě je před námi dlouhá cesta a v některých zemích je odpovídající léčba stále luxusem. Dokazuje to například malá dostupnost vakcín proti covidu-19 v nejchudších zemích, ale ještě více nedostatečná léčba nemocí, které vyžadují mnohem jednodušší léky.

V této souvislosti chci znovu zdůraznit význam katolických zdravotnických zařízení; jsou vzácným pokladem, který je třeba chránit a podporovat; jejich přítomnost se v dějinách církve vyznačuje tím, že stojí nablízku nejchudším nemocným a nejvíce opomíjeným situacím.[5] Kolik zakladatelů řeholních rodin umělo naslouchat volání svých bratří a sester, kteří neměli přístup k péči, nebo se jim dostávalo špatné léčby, a obětovali se, aby jim sloužili! I dnes, dokonce i v těch nejrozvinutějších zemích, je jejich přítomnost pozhánáním, protože mohou vždy nabídnout nejen péči o tělo se všemi potřebnými kompetencemi, ale také onu dobročinnou lásku, pro niž jsou středem pozornosti nemocní a jejich rodiny. V době, kdy je rozšířená kultura skartování a kdy život není vždy uznáván jako hodný přijetí a prožívání, mohou tato zařízení, jakožto „domy milosrdenství“, být exemplárními příklady péče o každý život, i ten nejkřehčí, od jeho počátku až do přirozeného konce.

5. Pastorační milosrdenství: přítomnost a blízkost

V průběhu těchto třiceti let byla stále více uznávána jako nepostradatelná i pastorační služba ve zdravotnictví. Jestliže nejhorší diskriminací, kterou trpí chudí – a nemocní jsou ochuzeni o zdraví – je nedostatek duchovní pozornosti, pak jim nemůžeme nenabídnout Boží blízkost, Boží pozhánání a slovo, slavení svátostí a pozvání na cestu růstu a zrání ve víře.[6] V této souvislosti bych chtěl připomenout, že blízkost nemocným a pastorační péče o ně není úkolem jen některých služebníků speciálně k tomu ustanovených; navštěvovat nemocné je pozvání, jež Kristus adresoval všem svým učedníkům. Kolik nemocných a starých lidí žije doma v očekávání, že je navštívíme! Služba útěchy je úkolem každého pokřtěného člověka, který má na paměti Ježíšova slova: „Byl jsem nemocný a navštívili jste mě“ (Mt 25,36).

Drazí bratři a sestry, všechny nemocné a jejich rodiny svěřuji přimlouvám Panny Marie, Uzdravení nemocných. Kež nacházejí smysl, útěchu a důvěru ve spojení s Kristem, který na sebe vzal bolest světa. Modlím se za všechny zdravotníky, aby byli bohatí na milosrdenství a nabízeli pacientům spolu s odpovídající péčí i svou bratrskou blízkost.

Všem uděluji ze srdce své apoštolské pozhánání.

FRANTIŠEK

Dáno v Římě, u sv. Jana v Lateránu 10. prosince 2021, o památce blahoslavené Panny Marie Loretánské

Dne 11.2. při ranní i večerní mši sv. v našem kostele sv. Václava bude možné přijmout svátost nemocných. Ke svátosti může přistoupit každý, kdo cítí, že posilu potřebuje, ať už z důvodů fyzických nebo psychických. Při večerní mši sv. bude udělováno i Lurdské pozhánání.

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle: 8:00 9:30 18:00 **sv. Václav**
(9:30 se zohledněním přítomnosti rodin s malými dětmi)

Neděle: 11:15 **sv. Gabriel**

Po - So: 7:30 17:30 **sv. Václav**

KOSTEL OTEVŘEN:

Po-So: 7:15 - 11:00 / 17:00 - 18:30

Neděle: 7:30 - 11:00 / 17:30 - 19:00

ÚŘEDNÍ HODINY

(v sakristii kostela nebo farní kanceláři)

pondělí - pátek: 8:00 - 11:00

PŘÍLEŽITOST K PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 – 7:55 9:00 - 9:25

- večer 17:30 – 17:55

Všední dny: - večer 17:00 – 17:25

Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

- 2.2. středa *Svátek Uvedení Páně do chrámu*
- 5.2. sobota Památka sv. Agáty
- 10.2. čtvrtek Památka sv. Scholastiky
- 11.2. pátek Svátek P. Marie Lurdské, při mši sv. možnost přijmout svátost nemocných
- 16.2. středa Schůzka Pastorační rady na faře
- 22.2. úterý Svátek Stolce sv. Petra
- 23.2. středa Památka sv. Polykarpa
- 2.3. středa *Popeleční středa*

Pravidelný program společenství začal v září. Bude upravován podle aktuální epidemiologické situace.

NAVŠTIVTE V ÚNORU UNIKÁTNÍ VÝSTAVU O SV. LUDMILE

Do 28.2. máte možnost shlédnout v Pálffyovském paláci na Malé Straně (ulice Valdštejská, na boku Valdštejského paláce) zdarma výstavu věnovanou přemyslovské kněžně sv. Ludmile. Výstavu připravilo Diecézní konzervátorské centrum pražského arcibiskupství pod vedením Mgr. Vladimíra Kelnara ve spolupráci s Pražskou konzervatoří, Karlovou univerzitou, Metropolitní kapitulou, Správou Pražského hradu, Národní galerií v Praze, Národním muzeem a dalšími významnými církevními i státními institucemi a odborníky.

Výstava zahrnuje téměř dvě stovky exponátů z oborů malířství, sochařství, kresby, grafiky a z uměleckých řemesel zejména zlatnictví, ale i textilu a skla. Svými náměty představují svatou Ludmilu jako významnou a mnohvrstevnou osobnost, která se narodila velmoži Slaviborovi z kmene Pšovů, jako první historicky doložená panovnice z počátku českých dějin se dala pokřtít, zasloužila se o rozvoj náboženství, kultury a celkové vzdělanosti národa.

Výstava pomocí oltářních i žánrových obrazů z mnoha českých kostelů přibližuje návštěvníkům místa, která jsou spjata s Ludmiliným životem a posmrtnou úctou, na pozadí krajinomalby se nejčastěji objevuje Tetín, Mělník nebo Pšovka.

Poprvé je vystaven domečkový relikviář z hlavního oltáře katedrály sv. Víta na Pražském hradě, vytvořený při dostavbě dómu v letech 1871-1873.

Výstava bude k vidění zdarma do 28. února denně-mimo pondělí-od 9.00 do 18.00.

HLEDÁME HISTORICKÉ FOTOGRAFIE FARNOSTI

Na webu farnosti <http://www.farnostsmichov.cz/historie-farnosti/> vznikla nová fotogalerie kostela sv. Václava a bývalého kostela sv. Filipa a Jakuba na Arbesově náměstí. Pokud máte k dispozici nějaké fotografie či obrázky min. stáří 50 let a starší, budeme vám vděčni za jejich zaslání na adresu:

jakub.suchel@seznam.cz a souhlas s publikací. Předem děkujeme. JS

vydává:

Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652

redakční rada:

P. J. Gapský, F. Nedbal

uzávěrka:

25. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz) náklad tohoto čísla: 220 ks bar. **neprodejně**